

РЕШЕНИЕ

№ 4627

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **415** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2а б.„А“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Л. П., в качеството си на законен представител на „Лили 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], р-н П.,[жк], [жилищен адрес] чрез адв.Л.-САК, служебен адрес–гр. С., [улица], ет.1, офис 1 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-006332 от 07. 12.2022г. на полицейски инспектор И. В., отдел „Пътна полиция“,СДВР с която по отношение на жалбоподателят е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Процесната заповед се оспорва лаконично като неправилна и незаконосъобразна ,поради липса на материално-правни предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 171 т.2 б. „а“ от ЗДвП, както и поради допуснатото нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Иска се отмяната и.

За да издаде процесно оспорваната Заповед, полицейски инспектор И. В., отдел „Пътна полиция“,СДВР е установила, че на 08.09.2022г. около 2:16ч. в [населено място], по [улица], В. В. е управлявал МПС БМВ323, рег. [рег.номер на МПС] , без да притежава СУМПС, тъй като същото му е било отнето по реда на чл.171 т.4 от ЗДвП, за което му е съставен и АУАН, серия АД № 033292/30.10.2022г. Установено е, че въпросният автомобил е собственост на „ЛИЛИ 21“ЕООД,седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от Л. П., ЕГН

[ЕГН], поради което и е подвел така установените факти към хипотезата на по чл. 171 т.2 б. „а“ от ЗДвП прилагайки мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ по отношение на посоченото юридическо лице.

Съгласно чл.102 ал.1 т.1 от ЗДвП на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство на водач, който ... не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство;

От своя страна, разпоредбата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година. В процесният казус е определен минималния законов срок, поради което не следва да се изисква излагането на допълнителни мотиви относно определеният срок на действие на ЗППАМ.

За да бъде съставомерно приложена процесната ПАМ в хипотеза като настоящата, следва да са налице следните обстоятелства, а именно: адресат на ЗППАМ да бъде собственик - какъвто се явява дружеството-жалбоподател, чието превозно средство - каквато собственост е процесното МПС е управлявано от лице, неспособен водач - какъвто е В. В..

Разпоредбата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП цели осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т.е. обжалваната ПАМ има превантивен и преустановителен характер. Същата е израз на държавно-властнически правомощия, предпоставка за възникването на които е липсата на дължимият контрол и отговорност от страна на собственика на МПС. И доколкото движението с МПС може да бъде източник на опасност за останалите участници в движението, закона предвижда редица изисквания – гаранция за законосъобразното развитие на отношенията в областта на движението по пътищата – от реда и условията за придобиване на СУМПС, през реда и условията за регистрация и въвеждане в движение на МПС до изискванията за контрол и отговорност както на водачите, така и на собствениците на МПС спрямо определени обстоятелства, потенциален източник на опасност. В процесният казус – такова обстоятелство е възникнало, а средство за реализиране на административното нарушение от страна на В. В. е именно МПС-то, собственост на дружеството-жалбоподател, което той е

управлявал. В тази връзка съдът не следва да анализира наличието на съгласие за предоставяне на автомобила, а такива възражения, впрочем, не са и изложени. Върховния административен съд е имал възможността да посочи, в напълно аналогична хипотеза, че „Субективното отношение на собственика на превозното средство не е елемент от фактическия състав.“/ Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., /

Извън това и с оглед предмета на съдебна проверка, следва да се добави:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Оспорената по делото заповед е издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административни мерки.

Процесната Заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание като съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила дефинирани в специалния закон и в АПК.

С оглед всичко гореизложено, процесната Заповед се явява законосъобразна, като оспорването срещу нея следва да се отхвърли.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лили 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-006332 от 07. 12.2022г. на полицейски инспектор И. В., отдел „Пътна полиция“, СДВР, с която по отношение на дружеството е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: